

מחיר הקיים

דרמה
מרגשת

מאת **מרטינה מאיוק**

תרגום **אבי גולומב**

עריכת תרגום **תום אבני**

בימוי ולייווי אומנותי **אלדר גרויסמן** גוהר ועידו ריקלין

תיאטרון
באר-שבע

יוצרים:

מאת **מרטינה מאיוק**

תרגום **אבי גולומב**

עריכת תרגום **תום אבני**

בימוי וליווי אומנותי

אלדר גרויסמן גוהר ועידו ריקלין

במאית משנה **ימית אטיאס-קידר**

תפאורה **נטע הקר**

תלבושות **גילי כוכבי**

תאורה **קרן גרנק**

מוסיקה **אלעד אדר**

שחקנים:

תום אבני - ג'ון

רעות אלזש/ענבר דנון - ג'ס

אלון נוימן - אדי

אדוה עדני - אנני

הצגה ראשונה 31.12.18

משך זמן הצגה שעה ו-40 דקות ללא הפסקה

תמונת הפרולוג מתרחשת בערב שישי בחודש דצמבר. שאר התמונות מתרחשות על הרצף שבין ספטמבר ועד אותו ערב שישי בחודש דצמבר.

סְעָרָה

// מאת אלינה שפושניק

חִבַּק אוֹתִי בְּרַגְעֵי אֵימָה

בְּהֶם רוֹעֵדֶת אֲדָמָה

וְגוֹעֵשׂוֹת אֲרָבוֹת שְׁמַיִם

סָפּוֹג אוֹתִי וְאֶטְמַע

בְּגוֹף אַחֵר

בְּהֶבֶל נְשִׁימָה

קֵל יוֹתֵר

עַד שׁוֹךְ הַסְעָרָה.

כָּל עוֹד הַחִידָלוֹן, בְּיַד קְרִירָה

מְבַטֵּן חֶלּוֹל, גִּיחוֹךְ אֵילִם

תוֹחֵם אֶת גְּבוֹל הַהֲכָרָה

אֲנִי טְבוּעָה בְךָ -

אֵינֶנִּי.

עֵינַיִתִי מְלַחֵחַם

אֶךְ בְּתֶם זְעוּעוֹת, כְּשֶׁשׁוֹחֵק מִתְבַּהֵר

יְשׁוּכֵךְ אֹרֶךְ חֵם וּמְשׁוּכֵךְ

רַק אֶז- רַק אֶז אוֹתִי שׁוֹחֵר

לְאֵט, שׁוֹרָה אַחֵר שׁוֹרָה

אֶבְרָא עֲצָמִי בְחֻזְרָה

אֶךְ כָּל עוֹד לֹא רָגַעוּ הַמַּיִם

עַד שׁוֹב חֲמָה, עַד בּוֹא מְרַפָּא

אֶל תְּשָׁאֲלֵנִי עַל שׁוֹם מָה

חִבַּק אוֹתִי

וְאֶל תְּרַפָּה.

כנכה, אני חושבת שחשוב לציין גם את הבעיות האישיות של הנכים ולא רק את בעיות הזכויות והנגישות (אך כי הן חשובות ביותר).

כולכם בוודאי יודעים שקשה מאוד למצוא בן זוג מתאים, את ה"אחד". כל פעם זו מעין בחינה מחודשת, עוד ניסיון, ולעיתים זה מתיש, מייגע ונמאס. אז אם כך זה לכל אחד מכם, חישובו על הקשיים הנוספים המלווים את הנכים בהיכרות, בפגישות ולכל אורך הקשר.

איך מכירים? האם ניתן להכיר ולצאת עם בחור "בריא", שיקבל אותך בדיוק כפי שאת? יש מקרים כאלו, אך הם נדירים וכרגיל מנסים למצוא אדם עם מגבלה. לצאת עם אדם "בריא" הוא, לעיתים, מעין חלום/פנטזיה לנכה, אך יש יתרונות רבים לצאת גם עם נכה, אשר מבין הרבה יותר את משמעות הנכות וקל לו בהרבה להבין את בת זוגו ומגבלותיה. אני, אישית, מאמינה כי אין זה ממש חשוב, שהרי החשיבות העיקרית היא פשוט אופיי האדם ותכונותיו.

להכיר זו ממש עבודה. ברב משרדי השידוכים והשדכניות, לא עוזרים. מבחינת מסגרות חברתיות לנכים, כמעט שאין וכרגיל מסגרות כאלו מתאימות לסוג מגבלות מסויימות או לטווח גילאים ספציפי. האפשרויות להכיר קלושות ביותר. אך לא תמיד זה כך וישנן מסגרות היכולות לסייע ב"משימה", כמו "הפינה של תקווה", אשר בה פועלים בהתנדבות וגם אני הכנתתי פינת הכרויות באתר - "המדריך האינטרנטי לנכה", מקווה שעוזר. יש גם את ארגון לבב, המיועד לפגישות והכרויות וכל מיני מועדונים מקומיים בערים שונות. וכאשר כבר מכירים משהו, מגיעה הפגישה הראשונה.

אך קודם, שיחות הטלפון, כמובן. נזכרת בשיחות הראשונות, חוששת מהשאלה: "מה הנכות שלך?" ואף פעם לא בטוחה מה לענות, האם לפרט או להסתפק ב"מגבלה קלה" וזהו.

אני זוכרת את עצמי, תמיד לפני כל פגישה עיוורת, כאשר דאגתי העיקרית היא כיצד יקבל בן זוגי את המגבלות שלי, האם לספר על כל המגבלות ישר בהתחלה, בטלפון, בפגישה הראשונה, מתי? וכיצד יגיב אותו בן זוג. האם בכלל ירצה להמשיך את הפגישה, או שמא כבר בהתחלה יסתכל עלי ויגיד: "מצטער, זה לא ילך" ואחזור הביתה, פעם נוספת, מיואשת ומדוכדכת?!

לכגישה אני מגיעה בחשש, ומה אם זו עוד פגישה מעצבנת? ואז או שחששותי אכן מתגשמים ומהר מאוד אני מוצאת עצמי בבית, או שבמקרה פלא הפגישה הולכת טוב ואף מגיע הטלפון המיוחל, וכך מתחילה לה מערכת יחסים.

גם בקשרים עצמם, לאחר שנבנים ומתמסדים, יש מכשולים רבים. כפי שעל כל זוג להתמודד עם בעיות והרגלים, כך גם הזוג הנכה, כאשר עליו להתמודד גם עם המגבלות הרפואיות, הטיפוליים והקצבה החודשית, שלא תמיד מספיקה. אז זה ככה, בני הזוג למדים עוד ועוד אחד על השני, וכפי שכל זוג לעיתים מוצא תכונות לא נחמדות, כך גם אצלנו, בתוספת היכרות יותר מעמיקה עם המגבלה, וצרכי ההתמודדות עימה. האם זו באמת מגבלה שניתן לחיות עימה, או שמא מתגלה כקשה מדי? ומה עם הפרנסה? האם בן הזוג מסוגל לעבוד ולפרנס, או שמא צריך להסתדר רק עם קצבת הביטוח הלאומי? ובנוגע לסקס ולילדים - האם בכלל אפשרי? האם זה פשוט? לא תמיד כך. בכל מקרה, כפי שאתם מבינים, לא הכל פשוט, למעשה, אפילו די מסובך....

אבל, רגע, לא הכל כל-כך מדכא. כאשר מכירים את אותו אדם נכון, המקבל אותך בדיוק כפי שאת, עם המגבלות והכל, יש הרגשה שמיימת וקסומה ואת יודעת שלאותו אדם את לא סתם נכה, אלא בת הזוג, אותה הוא אוהב ומעריך. אז אל תתייאשו עדיין, כי גם אתם תמצאו את אותו אחד מיוחד.

שחקני מחיר החיים כותבים על עבודתם על המחזה והדמות

” תום אבני - ג'ון

הסיפור של ג'ון וג'ס מזכיר לי את המשפט המפורסם של ניטשה, שהפליא להגדיר רצון, בתור "האיש החזק והעיוור שנושא על כתפיו את האיש הצולע שענינו פקוחות". ג'ס, בסיפור שלנו, היא "האיש החזק והעיוור" (צעירה נחושה ולוחמנית, כוחה במוח, אך עיוורת כעזה נוגע לעולמה הפנימי), שנושאת על כתפיה ("כמה את יכולה להרים? נראה לך שתוכלי להרים אותי?") את ג'ון "הצולע שענינו פקוחות", שמתוך מושבו בכיסא הגלגלים לא נותר לו אלא לאמן את הרוח, הוא רואה בדיוק איך העולם עובד ויודע להביט אל תוך נשמתם של אחרים ואל תוך נפשה של ג'ס. המחזה "מחיר החיים" שם במרכז את הצורך שלנו, כבני אדם, נכים ולא נכים, להמתיק את הבדידות. הרצון העז שלנו לחלוק אותה עם מישהו. ג'ס אמנם מגיעה כדי לטפל בג'ון הנכה, אך מוצאת את עצמה מטופלת, הנזקקת לעזרתו לא פחות ממה שהוא זקוק לעזרתה. גם ניטשה מדגיש במשוואה שלו את יחסי הגומלין ההכרחיים בין שני הצדדים: "החזק העיוור" שזקוק ל"צולע הרואה", וביחד הם התגלמות ה"רצון". אותו רצון שג'ון מבקש כל כך לחשוף את אצל ג'ס בראיון העבודה ולכל אורך מערכת היחסים שלהם. הרצון וההזדקקות שלה שגורמים לו להרגיש איכשהו, למרות הנכות, שווה לה. ובכל זאת אין ביניהם שוויון אמיתי, וכאן אולי אחד המסרים החשובים והמעודדים בסיפור של ג'ס וג'ון: המצב הפיזי של ג'ון הוא מצב בלתי הפיך, שריריו לעולם לא יתרככו, הוא לא יוכל לתקן את גופו, אין אימון שיגרום ל"צולע" ללמוד לרוץ ולדלג. הוא מוגבל באמת. לעומת זאת, ג'ס, וכמוהו כמעט כולנו, שאיננו נכים, נתונים במצב הפיך! ג'ס תמיד תוכל לעבוד על עולמה הפנימי, לתקן ולשכלל את הנשמה שלה (לא צריך אוניברסיטה בשביל זה), ממש כמו שאנחנו יכולים ללמוד להיות אנשים טובים יותר, ואין שום דבר בעולם שבאמת מגביל אותנו להשיג את זה.

“

” אלון נוימן - אדי

אומרים שבחיים אין מתנות חנם. על הכל יש תשלום במוקדם או במאוחר, והמחירים עולים כל הזמן. פה ושם יש איזה בלאק פריידי שבו מנסים למכור לנו בזול דברים, לרוב כאלה שאנחנו לא ממש זקוקים להם, אבל תכלס יש דבר אחד שהוא הכי יקר ואותו למרבה הפלא אי אפשר לקנות. הביטלס אמרו את זה ביותר משיר אחד, *All We Need Is Love, Can't Buy Me Love*, אבל לא פעם ההבנה הפשוטה והמדויקת הזאת מוסתרת מעינינו ע"י הבטחות שווא לאושר אם רק יהיו לנו כסף, יוקרה, כבוד. עדיין האנשים הקרובים לנו הם המשאב היקר ביותר עלי אדמות, ולמרות זאת אנחנו עושים טעויות או חווים אירועים שבעקבותיהם אנחנו פוגעים בהם או חלילה מאבדים אותם, ולא פעם מבינים את חשיבותם בחיינו רק כשהם חסרים.

”מחיר החיים” תפס אותי מהקריאה הראשונה שלי אותו. אין בו את ה”התקרבות” שהייתה יכולה להיות מעצם עיסוקו באנשים שחווים קשיים רציניים כל כך. יש בו הומור, יש בו ראייה מפוכחת ולא מתייפית של החיים, יש בו חמלה ושותפות גורל- כולם מצרכים שהופכים נדירים במציאות האינטרסנטית והצינית שבה אנחנו חיים. אדי נוגע לליבי, הוא אנושי, הוא עושה טעויות שהן על גבול הבלתי נסלחות, אבל עדיין אני אוהב אותו, כי הוא רומנטיקן, וכי הוא מאמין בתיקון. גם אני.

” אדוה עדני - אנני

את אנני המדהימה אני פוגשת כשחקנית ותיקה, מנוסה, עם ארסנל של שלל דמויות, לכן קשה להפתיע אותי. אבל, הנה באה לה דמות מאתגרת שכמוה טרם פגשתי. בשבילי, לדבר בלי לזוז זה כמעט בלתי אפשרי וזה הופך את התפקיד לאחד המאתגרים שהיו לי. זה מאד מרענן ומכניס אמיביציה מפורפת לנסות לפענח את האישה הזאת. הקושי הוא לנסות להבין מה זה באמת להיות משותק בכל הגוף, פתאום, באמצע החיים, בלי תמיכה ועזרה. להבין- פיזית ונפשית. אני לא חושבת שאפשר באמת לדעת מה זה, כמו שאי אפשר באמת להבין הריון ולידה עד שלא עוברים את זה.

כל מה שאני יכולה לעשות זה לקרב את זה אליי עד כמה שניתן.

איפה אני מרגישה נכות? איפה אני מרגישה כל כך חסרת אוניס בחיים שלי.

זה דורש חפירה עמוקה לתוך הנפש למקומות הכי אפלים, מפחידים וקשים.

זה לא תמיד נעים ללכת למקומות האלה אבל, הכל למען האומנות!

אני מקווה שאצליח להביא אדם שלם לבמה, אישה שהיא לא רק נכה אלא עולם שלם עם עבר, הווה ועתיד.

מישהי שאולי רחוקה מאד מאתנו אבל יכולה לגעת בכולם כי כולנו בסופו של דבר מצולקים או חסרי אוניס, נכים, במקומות שונים בחיינו.

חשוב לי להציג אותה בצורה הטובה ביותר כי יש לי מחויבות כלפיה. ככה לפחות אני מרגישה.

היא זו אני כשאנחנו על הבמה ואני אוהבת אותה.

כן, אהבה מתפתחת בין השחקן לדמותו, חייבת להיות.

שיהיה לנו בהצלחה!

” רעות אלוש - ג'ס

ג'ס זו דמות שהיה לי כיף מאוד לעבוד עליה, היא בחורה ששורדת, בחורה חזקה, שעל אף כל מה שעברה בחיים נשארת עם הראש למעלה, לא עוצרת, רואה מטרה מול העיניים ומשיגה אותה גם אם זה לעבוד בעבודות שפחות "נוחות" לה, מאוד התחברתי אליה במקום הזה שיש לי תקופות בחיים שאני פשוט רואה מטרה מול העיניים והולכת בכל הכוח כדי להשיג אותה למשל בלימודי משחק, זה היה לא פשוט להיות סטודנט לשלם הרבה כסף על הלימודים לעבוד תוך כדי ולתת תוצאות מקצועיות ובמקביל לנסות לקבל גם תפקידים בחוץ ולרוץ מאודישהן לאודישן ובתקופות מורכבות יותר אני כל הזמן מזכירה לעצמי - מטרה.

להיות חזקה. ואפילו בתוך המקצוע הזה שבחרתי שהוא משבצות לא פשוט בכלל להיות חזקה כמו בחורה הזאת זה משהו שאני מאוד מתחברת אליו, בכלל אני אוהבת נשים חזקות כמוכן שנפצעים מתחת קיימים אבל החוכמה היא להתמודד ולהרים את הראש. זה מדהים בעיני.

” ענבר דנון - ג'ס

חגגתי השנה 30. יש משהו בעשור שבין 20 ל-30 שבו הצבת הגבולות הופכת לחלק מהגדרת הזהות העצמית שלנו.

מצד אחד את צעירה, משוחררת להעז, לשחק באש ולהאמין שאפשר לא להיכוות ממנה, מצד שני את נשפטת על מעשיך כאדם בוגר ובעל אחריות. כך בעודי משחקת באש, התחלתי להבין את הגבולות שלי ואיזה בן אדם בוגר אני רוצה להיות.

בשנים האחרונות זכיתי לשחק נשים נהדרות וצעירות שלמדו אותי על הומור, חן וגמישות. הייתה להן יכולת להכיל ולרצות, אבל הן גם שלמו מחיר בעבור כך. הגבולות מול נשים מצחיקות, פתוחות ונחשקות, לצערנו, לעיתים מטשטשים וזה מחיר החיים שהן נאלצות לשלם. נסיבות חייכן יוצרות אצלן מנגנוני הישרדות שבנויים על פלירטוט, הומור ומציאת חן ואלו כלים שימושיים מאוד אבל אלו גם שיוצרים עבודה לא מעט התמודדויות.

ג'ס פועלת בטקטיקה אחרת והיא גם משלמת מחיר אחר. היא לא מתעסקת בניסיון לרצות את מי שעומד מולה, היא נלחמת על האג'נדה שלה. היא פוגשת אותי בנקודה משמעותית בחיי ומלמדת אותי על הכוח שבלהיות נאמן לעצמך. זוהי הזדמנות לשחק אישה בוגרת, בטוחה, תבונית יותר, זאת שיכולה להרשות לעצמה לא להיאחז רק בסממנים החיצוניים אלא ללכת עם האמת שלה מבלי להתעסק בריצוי הסביבה והיא גם מוכנה לשלם את מחיר הדרך שבחורה.

הבחירה של ג'ס תואמת את הנקודה שבה אני נמצאת בחיי ואין מתנה גדולה יותר לשחקן מאשר להיות בקורלציה בין האג'נדה שלו לזו של הדמות אותה הוא משחק.

נכה

ישנם אנשים שאינם אוהבים את השימוש במילה "נכה" לתיאור מצבם. אני, כאמור, אישה נכה. או אם תרצו: אישה עם נכות, יש לי תעודה מהביטוח הלאומי שכתוב עליה "תעודת נכה", אני חונה ב"חניה המיועדת לנכה" (כשהיא לא תפוסה ע"י אדם שאינו נכה). אני לא חלשה ומסרבת להיות מוחלשת (כפי שמקובל לכנות היום אוכלוסיות שזקוקות לתמיכה), לא מסכנה ובוודאי שלא חסרת יכולות.

אבל למילים יש כוח. הן משנות מחשבות, הן מגבשות תודעה, פרטית וציבורית, לאט אבל בטוח. לפעמים מדובר בחוסר תשומת לב. לפעמים זו שגיאה שנובעת מקרבה סמנטית בין המילה "נכה" לבין המלים "נחות", "נכא" (מדוכדך, עגום) או "לנכות" (במובן של להחסיר). לפעמים מדובר בסתם עוד דוגמה לאלימות המילולית ולכוחניות המאפיינת את השיח הישראלי. התוצאה היא אחת: מי שמשתמש במילה "נכה" לתיאור חולשה, מגבלה ועליבות מכשיר את הקרקע שעליה צומחים האנשים שחונים בחניית נכים ומסרבים לקבל לעבודה אדם נכה. אלה האנשים שלא יבינו מה חיוני בהנגשה, לא יכבדו ולא יקשיבו באמת לקולו של אדם נכה.

שינוי מילולי מניע את התודעה

תסתכלו על הדרך שעשתה הקהילה הגאה, זו שחבריה כונו בעבר "הומוסקסואלים" והיום הם פשוט גאים, בלב הקונצנזוס. נכון, זוהי תוצאה של הליך חברתי מתמשך ולא רק שם מוצלח, אבל מדובר פה בשינוי מילולי שסייע בהנעת התודעה והפך לחלק מהמאבק.

אז מה בעצם אני מבקשת? אני קוראת לכלי התקשורת לא להשתמש במונח "נכה" - אלא כאשר מדובר בתיאור ניטראלי של אדם המתמודד עם קושי פיזי או נפשי. רצוי גם לגבות זאת בקוד האתי. כדאי גם להשתמש בביטוי "אדם נכה" או "אדם עם נכות" כדי שלא נשכח שקודם כל מדובר בבני אדם.

הייתי רוצה שכל כותב או דובר, בוודאי מי שנושא דבריו בציבור, יתכנת את הקוד האתי הפרטי שלו ולא ישתמש במילה "נכה" מחוץ להקשר שלה. אני משוכנעת שתהיה לכך השפעה על השיח הציבורי ועל התודעה שהוא מעצב.

יש לי "תעודת נכה". קיבלתי אותה בהצטיינות, כמו את שאר התעודות שלי.

למילים יש כוח רב. בכוחן לשנות היסטוריה, לברוא עולמות וגם להרוס אותם. הן מעצבות תודעה, מחשבות, רגשות והתנהגויות.

שמי אלינה ואני מנהלת בכירה בפירמת רואי חשבון. אני אוהבת לכתוב בחרוזים, לצלם שקיעות ולהצחיק אנשים. אני גם אישה עם נכות שחיה עם שיתוק מוחין מלידה.

אז מה חשבתם על המשפט האחרון? אין לי יכולת לדעת, או להיכנס לראש שלכם. מה שאני כן יודעת, זה שמה שחשבתם מושפע מהרבה ממשקים ורבדים, מודעים או לא מודעים. חלק לא קטן מאלה נובע מהמסרים שמשתקפים בכלי התקשורת סביבנו.

על ייצוג או על היעדר ייצוג של אנשים נכים בתקשורת הישראלית נכתבו לא מעט מילים. אני רוצה להתייחס דווקא לאופן העקיף שבו מיוצגים נכים - גם כשנושא הכתבה או הדיון אינו נוגע להם כלל.

הנה כמה דוגמאות:

"אני מסתכל היום על משרד הפנים, וזה עולם הולך ונעלם. כואב לי הלב, זה נהיה משרד המאבד את כל נכסיו, נכה ופתטי, כל כך קטן וחלש..." (מתוך "העברת מינהל התכנון תציל את עם ישראל? פופוליזם מוחלט", אורי חודי, גלובס 9.7.15)

"משרד התקשורת כופה על בזק לאפשר למתחרותיה להשתמש בה אך בזק טוענת שהיא אינה מסוגלת לספקה בהתאם לאופן שדורש המשרד, שטוען שבלי הטלפוניה הרפורמה בשוק הקווי נכה" (מתוך "תרחיש האימה של בזק: טלפוניה למתחרים כפתרון פשוט", ג'ד פרץ, גלובס 16.6.15)

"הרפורמה בנמלים עלולה ליצור מונופולים פרטיים על חשבון הנמלים ה'נכים' בבעלות המדינה", (מתוך מאמר של שרגא ברוש, נשיא התאחדות התעשיינים, בגלובס 13.7.15)

"שמזאל האוזר: הבורסה נכה משום שהבנקים דומיננטיים בה" (מתוך כנס שנערך בבורסה לניירות ערך ב-26.10.15, פורסם ב"כלכליסט")

למען הסר ספק, לא מדובר בתופעה האופיינית ל"גלובס" וגם לא לבורסה לניירות ערך או ל"כלכליסט". אלה פשוט דוגמאות שנחשפת אליהן בזמן האחרון, ובכולן, המילה "נכה" משמשת לתיאור חפץ או מושג כבעל תכונות שליליות: חלש, מוגבל, חסר יכולות ונרפה.

אני מסרבת להיות מוחלשת

איך נכון וראוי להתייחס למי שסובל מפגיעה פיזית או נפשית? בשיחות, מסמכים רשמיים ושילוט משמשת המילה "נכה" (שההגייה הנכונה שלה היא בקמץ באות נו"ן) לתיאור כללי של אדם עם מוגבלות כלשהי. בחוקי מדינת ישראל שנחקקו החל משנת 1988 נעשה שימוש במושג "אדם עם מוגבלות". לעיתים נתקלים גם בביטוי "אדם עם מגבלה".

האם הביטויים "אדם עם מוגבלות" (שובר שיניים במקצת לטעמי) או "אדם עם מגבלה" הם לגיטימיים? ניתן לטעון כי הם כשלעצמם "מחלישים" את האדם שאליו הם מתייחסים, היות שהם מתארים אותו כ"חסר" וכמוגבל ביכולותיו - ולא באופן ניטראלי כבעל פגיעה פיזית או נפשית.

קורות חיים // על המחזאית

מרטנה מאיוק // מחזאית

מרטנה מאיוק נולדה בשנת 1985 (בת 33) בביטום שבפולין, גדלה והתחנכה בג'רזי ובשיקגו. נשואה לשחקן יאשיהו באניה. מרטנה התחילה את דרכה ב-Kearny High School. משם המשיכה לאוניברסיטת שיקגו (2007) BA בספרות אנגלית. Yale ייל בית הספר לדרמה - (2012) MFA במחזאות. Juilliard School ג'וליארד (2017) GrDip - השלימה את לימודיה לתואר ראשון במחזאות. מאיוק ידועה במתן קול לחסרי הקול במחזותיה - "האנשים השקופים" הכוללים סיפורים על מהגרים, פליטים, נשים ונכים.

מרטנה מספרת על המעבר לארה"ב: "בגיל שנתיים, עוד בפולין חוויתי בעיות בשיניים, השיניים התפוררו בעקבות חשיפה לקרינה בצ'רנוביל. המצב הכלכלי לא היה פשוט ובכל זאת, אמא שלי, אם חד הורית החליטה לעבור לג'רזי. הייתי בת חמש, זאת היתה פעם ראשונה שנסעתי לאנשהו. עברנו אני ואמא לגור בשכונת מהגרים בג'רזי, אמא שלי התחילה ללמוד אנגלית רק כשעלתה, כולם מסביבנו עבדו בעבודות דומות, בתי חרושת, טיפלו בקשישים, ניקיון." (מתוך הניו יורק טיימס 17.8.2018)

"מחיר החיים" הוצגה לראשונה על במה במועדון התיאטרון במנהטן, ולאחר מכן הוצגה בפסטיבל תיאטרון וויליאמסטאון ב-2017.

מרטנה זכתה בפרס ה"פוליצר" לדרמה על המחזה "מחיר החיים" (Cost of Living) במסגרת פסטיבל תיאטרון וויליאמסטאון, מועדון התיאטרון, מנהטן. (Williamstown Theatre Festival, Manhattan Theatre Club)

מחזות נוספים פרי עטה: Sanctuary City, Queens, Ironbound.

פרסים נוספים:

פרס לוסיל לורטל (The Lucille Lortel Award).

פרס המבקרים האמריקאים (ATCA Francesca Primus Prize).

פרס המחזאים של ניו יורק (PoNY).

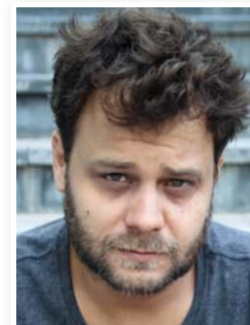
פרס לאנפורד ווילסון (The Dramatists Guild's Lanford Wilson Prize).

פרס גרינפילד (The Greenfield Prize) - פעם ראשונה בה זכתה מחזאית אישה.

זוכת פרס קרן מיראג' (The Merage Foundation Fellowship for the American Dream).

קורות חיים // היוצרים

אבי גולומב // תרגום

ליד תל אביב. בוגר ביה"ס לאומנויות הבמה - סופי מוסקוביץ' ומסלול ההסבה להוראה ובימיו בסמינר הקיבוצים. שחקן ומתרגם. זוכה פרס קיפוד הזהב בקטגוריית שחקן ראשי לשנת 2018 ו-2014. שיחק בהצגות: "קייזר", "רומן משפחתי", "קומדיה של טעויות", "אח יקר" בתיאטרון הקאמרי. "המלך הולך למות" באנסמבל עיתים. "אני סייזיפוס", "המשפט" בתיאטרון תמונע. "יואל - מונדרמת אקשן", "לא להאכיל את החיות" - ערב מערכונים מאת של סילברסטין בתיאטרון צוותא. "בבית, בגן החיות" בתיאטרון יפו. "ציצה, אגדת קצב" בתיאטרון הרצליה לילדים ונוער. השתתף בפסטיבל הצגות לילדים ונוער בחיפה, פסטיבל תיאטרון קצר ופריקט המחזאים. שיחק בטלוויזיה בסדרות - השועלים והחממה.

אלדר גרויסמן // בימוי וליווי אמנותי

בוגר תואר שני בבימוי באוניברסיטת תל אביב (M.F.A).
 בוגר University of The Arts, London (B.A Hons). בוגר במלגת לימודים מלאה.
 בין עבודותיו - "בילי אליוט" (NMC יונייטד, גלים הפקות, ירון פלד).
 תיאטרון באר-שבע: "ימים בגן עדן", "פרפרים הם חופשיים". "שלושת
 המוסקטרים" (יולכמן אשר הפקות בשיתוף אורלי מויאל), "היפה והחיה"
 (אול סטייג' הפקות), "מותק של פסטיבל 7", "מותק של פסטיבל 8", "החממה",
 "השכונה" (סולן הפקות בשיתוף יולכמן אשר הפקות), "קרקס מדראנו", "קרקס
 מדגסקר", "קרקס שודדי הקאריביים", (טבת הפקות). "גאליס" (טבת הפקות).
 תיאטרון הספרייה: "מקס בארץ האגדות. בית צבי ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה: "חוות החיות",
 "הברווזון המכוער". אוניברסיטת תל-אביב (הפקולטה לאמנויות): "ביבר הזכוכית".
 בין עבודותיו בטלוויזיה: במאי "הכוכב הבא", במאי "גוט טאלנט ישראל".

קורות חיים // היוצרים

עידו ריקלין // בימוי וליווי אמנותי

יליד ישראל, 1966. בוגר תלמה-ילין, ו-Central School of Speech and Drama, לונדון.
 כתב וביים:

תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות",
 "עפיפונים". תיאטרון הספרייה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה".

כמו-כן ביים:

הבימה: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא",
 "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "המון רעש על לא כלום",

"גלילאו", "גן הדובדבנים". בית ליסין: "היורשת". הקאמרי: "עולמה של
 איימי", "יום במותה של ג'וי", "ציפור שחורה". המדיטק: "כטוב בעיניכם".

התיאטרון הלאומי הגרמני: "חלום ליל קיץ". דארמשטדט: "אנה גלקתיה".
 היידלברג: "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך".

באופרה הישראלית ביים את האופרות "האדונית והרוכל", "שיץ", ו"חלום
 ליל קיץ".

מחזותיו:

המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכיתה המעופפת", "מומו", "היידו".
 תיאטרון באר-שבע: "מלכת השלג", "ימים בגן-עדן". הבימה: "מאחורי הגדר".

נטע הקר // תפאורה

בוגרת המגמה לעיצוב תיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. מרצה במחלקה לאמנויות המסך בבצלאל. בין עבודותיה: כמעצבת תפאורה- תיאטרון הבימה: "הלהקה", "השוטר אזולאי", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון הקאמרי: "מכולת", "אמא קוראז". תיאטרון בית ליסין: "סינית אני מדברת אליך". תיאטרון באר-שבע: "אפריל הקסום", "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכת פרס התיאטרון הישראלי לעיצוב במה 2009), "שחק אותה סם", "המון רעש על לא כלום", "איזה יופי", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס", "בוא תכיר את אבא", "פרפרים הם חופשיים". תיאטרון חיפה: "גיבור הלובי". תיאטרון הספרייה: "הפלייבוי של עולם המערב". תיאטרון הקיבוץ: "יסודות עוינים", "אל עצמי". פסטיבל עכו: "אוטאר" (זוכת ציון לשבח על עיצוב תפאורה). תיאטרון המדיטק: "שרה גיבורת ניליי". כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "מבקר המדינה", "כתר בראשי", "טייפ". תיאטרון בית ליסין: "רק אתמול נולדה", "הדבר האמיתי", "עלמה ורות", "שם פרטי", "ארוחת פרידה". תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף?", "זה טורקי". תיאטרון באר-שבע: "גייפס", "סובינר", "חבלי משיח", "קומדיה סקסית בליל קיץ". תיאטרון המדיטק: "אוזו ומוזו מכפר קאקרוזו" (זוכת פרס מעצבת הבמה של שנת 2008 להצגות ילדים). פסטיבל הצגות ילדים בחיפה: "מהמטבח באהבה" (זוכת הפרס לעיצוב תפאורה ותלבושות). תיאטרון חיפה: "החתונה האחרונה", "בומרנג". פסטיבל ישראל: "הזמיר-מסיבת פיגמות". כמעצבת תלבושות - תיאטרון הקאמרי: "ילדי הנרות". תיאטרון החאן: "צל חולף". תיאטרון הבימה: "קופסה שחורה", "בגדי המלך". תיאטרון בית ליסין: "מקווה", "אז בפראג". תיאטרון באר-שבע: "גלילאו". כמו כן עיצבה תלבושות למופעי "ONE", ריטה - מופע 2006, "מיומנה" be" ניו יורק, "הי-סקול פסטיגל", "הי-סקול פסטיגל 2".

קורות חיים // היוצרים

ימית אטיאס-קידר // שחקנית, יוצרת ובמאית משנה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי". לימודי משחק מול מצלמה - רותי דייכס. בוגרת קורס לתסריטאות, ודרמטורגיה - אסף ציפור. אוניברסיטת תל אביב. 2018: בוגרת מסלול "להב" ניהול מוסדות תרבות ואומנות הפקולטה לניהול: אוניברסיטת תל אביב. זוכת מלגות:

אלי ליאון 2008, נירה ושמואל רודנסקי 2008, עדנה פלדל 2009, דיוויד מרסר 2010, נאוה שאן 2011. בימוי בתיאטרון - תיאטרון תמונע: "חומר למחשבה". בית צבי: "עשר שניות". תיאטרון פסיק: "המכשפה שלא רצתה להיות מכשפה". גלריה חנינא: "חברה שואלת" - מופע מקורי על נשיות זוגיות ואהבה. סולן הפקות: "מותק של פסטיבל 9" - במאית משנה. בימוי בטלוויזיה - "איתמר מטייל על המסך". ערוץ הופ. מבין עבודותיה כשחקנית בתיאטרון - תיאטרון חיפה: "דונייה רוסיטה הרוקה". תיאטרון הספרייה: "מלהסקאלה ועד נאפולי", "רווקים ורווקות", "שלוש מסיבות", "פרק ב'", "מרוב אהבה" - ערב ממערכוני ושיריו של יוסי בנאי. גוזלי הפקות: "חיפזון וזהירון". תיאטרון גושן: "מתחיל ביום נגמר בטרבח". המדיטק: "חתול תעלול". מפיקה בפועל - מטה אומנים הפקות: "רובינזון קרוזו באי". פסטיבל עכו: "כל הכבוד!". עוזרת במאי - תיאטרון הספרייה: "צורה לאהבה". הבימה: "האסופית". מדיטק: "חתול תעלול". תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", "גן דובדבנים", "בוא תכיר את אבא", "פרפרים הם חופשיים", "האפקט", "כלוב העליזים". תיאטרון השעה: "הכוכבים של סבא". מנהלת הפקה - הבימה: "אוויתה", "בוסתן ספרדי". מדיטק: "אמיל והבלשים", "הנקה ופיטי", "ילדי בית העץ", "הסודות של מאי".

קרן גרניק // תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, בינהן:

בתיאטרון הקאמרי: "שורת המקהלה", "הילד חולם", "מצחיקונת", "מפיסטו", "סיפור הפרברים", "נשוי במנוסה", "שיער", "תעלת בלאומליך", "הפושעים החדשים", "אלקטרה", "חברים של חברים", "דג מוסר", "דבר מצחיק קרה", "סיראנו", "מקבת", "הם יורים גם בסוסים", "בעל למופת", "רומיאו ויוליה", "האריסטוקרטים", "איחש פיישר", "לילה לא שקט", "לעוף מכאן", "הבדלה", "משפחה חמה", "אמדיאוס", "תרה", "אוי אלוהים", "הגיל הנכון לאהבה", "היה או לא היה", "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים", "זה הים הגדול", "מותו של סוכן", "יומן חוף ברייטון", "באדנהיים", "האב", "שמנה", "לילה טוב אמא", "פלונטר", "הכתובה", "צחוק של עכברוש", "המלט", "דמוקרטיה".

באנסמבל עיתים: "כישוף".

בתיאטרון הבימה: "מיקה שלי", "עושה כרצונו", "שייקספיר מאוהב", "פרידה", "עלובי החיים", "אוויטה", "גבירתי הנאוה", "ליזיסטרטה", "החולה ההודי", "רעל ותחרה", "ביקור הגברת הזקנה", "כתם לידה", "נודניק", "הלהקה", "חברון", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "טייפ", "כתר בראש", "8 נשים", "טקסי", "אליס בארץ הפלאות", "הכלה וצייד הפרפרים", "לוקאס הפחדן", "המוות ישב לידי", "צורה לאהבה", "החיים בשלוש גירסאות".

בתיאטרון חיפה: "איש הכריות", "שלא תתעורר הילדה", "אנשים קשים", "בית ספר לנשים", "מוריס שימל", "מי דואג לילד".

בתיאטרון באר-שבע: "איזה יופי", "פרח השכונות", "סובניר", "בוגד", "איזבלה", "תשליך", "גייפס", "הימים הכי טובים".

בתיאטרון בית ליסין: "שבעה", "אנשים מקומות ודברים", "האורחת", "לצאת מהארון", "אלה גרוסמן", "חתולה על גג פח לוהט", "עקר בית", "לחנך את ריטה", "המוגבלים", "טרטיף", "המקרה המוזר של הכלב", "עובד בשביל שניים", "אז בפראג", "סוסים על כביש גהה", "מנדרגולה", "מכולת", "אהבה זה לא הכל", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "עלמה ורות", "מייק", "האגם המזוהב", "איש הגשם", "הדבר האמיתי", "רק אתמול נולדה".

אנסמבל תיאטרון הרצליה: "אהבה וזעם".

סאלח שבת, היירספריי, בילי אליוט: הפקות בתיאטרון פרטי.

מותק של פסטיבל 2016: סולן הפקות.

נבוקו בפארק 2018: האופרה הישראלית.

כמו כן, עיצבה תאורה למופעי מחול: משחקי ילדים, בארץ שחורה שחורה-קבוצת המחול נעה דר. טיפהפופה, JOY - יוסי יונגמן.

זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט.

זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2013 על עיצוב התאורה להצגה מקבת.

גילי כוכבי // תלבושות

בוגרת מגמת עיצוב במה במכללת סמינר הקיבוצים. זוכת מלגת הצטיינות ע"ש משה שטרנפלד ומלגה מטעם קרן שרת. מנהלת תחום אביזרים ותלבושות תיאטרון באר-שבע.

בין עבודותיה- כמעצבת תפאורה ותלבושות- תיאטרון הבימה: "הקומקום והמטאטא", "סדקים בבטון". הבימה בשיתוף "השאושפילהאוס" בדיסלדורף: "פוסט טראומה" (עיצוב תלבושות והתאמת עיצוב חלל). מדיטק בשיתוף בית ליסין: "ילדת הפעמון", מדיטק בשיתוף בית צבי: "דו-רה-מו", מדיטק בשיתוף סמינר הקיבוצים: "מותק". Afrodita compagni איטליה: "השתוקקות", ופריקט נוסף מיוחד בשיתוף שחקנים ומהגרים. משכן האופרה: "צילי קסם עם ניצה שאול"- לסדרה של חמש הצגות. להקת על הבמה הרצליה: "הסנדלר והגמדים", "גליצו יוצא לרכים", "המסע אל ארץ הצעצועים", "לחלום בשיר". תמונע: "אהובתי הנשואה". פסטיבל תיאטרונטו 2008: "למה דווקא אני?". סמינר הקיבוצים: "סיפורים אדומים", "רצח", ניסן נתיב ירושלים: "קריאות מבית היונקים", "משהו מצחיק קרה בדרך לכפר", "הצגה יומית". אוניברסיטת חיפה:

"בית ספר לנשים". קבוצת התיאטרון הירושלמי: "האם את מאושרת?". בימת קדם: "הסניורה אהובתי".

דיאדה נמל ת"א: "אצל אלדמע בחצר".

כמעצבת תלבושות- תיאטרון השעה: "האסופית", "אהבת הדסה". תיאטרון נ"י, ארה"ב וושינגטון: "התאונה". תיאטרון באר שבע: "פרפרים הם חופשיים". התיאטרון הארצי לנוער בשיתוף אורתו-דה: "חלומות של פח". התיאטרון הערבי עברי: "המלך פרדיננד פדהצור בקיצור". חני הפקות:

"מהפיכת התפוזים של מתי". צוותא: פסטיבל תיאטרון קצר. פסטיבל עכו 2007:

"היטלר, הרובוט והסכין". להקת על הבמה הרצליה: "יוסף וכותונת הפסים המשוגעת", "סוד הגן הנעלים", "החלילן מהמליך", "תומי-תם", "הברווזון המכוער", "פינוקיו. סמינר הקיבוצים- "אהבת 7 הבובות", "מרסונות", "אחרון הפועלים", "שוליים קשים", "החייל האמיץ שוויק", "אדם הוא אדם", "נשמות תועות", "בית ברנרדה אלבה". גודמן: "פרפרים הם חופשיים", "טוב ויפה".

כמעצבת תפאורה - הפקה פרטית, צוותא: "פירות או לא להיות".

האופרה הקלה בנגב "logon".

"הלו דולי". סמינר הקיבוצים - "השבויית".

קורות חיים // השחקנים

קורות חיים // היוצרים

תום אבני // ג'ון

יליד 1986.
תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "הרוולד ומוד", "חתונת הדמים", "גן הדובדבנים", "פרפרים הם חופשיים", "האפקט". תיאטרון בית ליסין: "ספר הגזנגל". תיאטרון הספרייה: אופרת הרוק "רנט". התיאטרון המסחרי: "מלך סיאם", "תום סויר", "אלאדין", "זורי".
קולנוע - "החטאים", סרטו של אבי נשר. "לא תדעו עוד צער" (סרטה הקצר של סיגל אבין שזכה בפרס הראשון בפסטיבל 48 שעות הבינלאומי), "תלויים", סרטה של לימור שמילה, שיעלה לאקרנים בקרוב.

טלוויזיה - "שלטון הצללים", "אורים ותומים", "24/7 תום אבני", "האלופה" עונה 2, "בובות", "השמינייה" עונה 2 ו-3, "האי" עונה 2, "סברי מרנן" עונות 1,2,3,4,5. "יש לה את זה". מתרגם מחזות ביניהם: "שבטים", "RED", "פרפרים הם חופשיים", "השיטה", "האפקט".

רעות אלוש // ג'ס

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין-המסלול המלא 2013-2016. במה ותיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב" (מופע שירי ז'אק ברל), "דונה פלור נשואה לשניים", "סוליקא". תיאטרון גושן: "אני ירושלמי", "דני דין וספינת המעפילים". HOT3 "מתים לרגע", YES טלוויזיה וקולנוע - "תאגיד". HOT KIDS - "התחנה". קשת - "יש לה את זה". זכיות:

מקום שני בתחרות ארצית למונולוג הקומי על שם "ספי ריבלין" בהנחיית משה קפטן 2015, מקום שני בתחרות המונולוג הקומי על שם שוש אביגיל 2015, מקום ראשון על שני מונולוגים דרמטיים ב"קרן אמריקה ישראל" 2016, מקום שלישי תחרות שירי מחזות זמר 2016, מקום שני תחרות שירי אהוד מנור 2016, זכיה במלגה בסדנת מחזות זמר ישראליים 2016.

אלעד אדר // מוסיקה

פסנתרן, מלחין ומפיק מוזיקלי, בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים, שירת בצה"ל כנגן וכמעבד להקות צבאיות. ניגן הלחין והפיק מוזיקלית עשרות פרויקטים בארץ ובחול. מלמד בבית הספר "רימון" ובאקדמיה למוסיקה ב-ים. עבד עם: יהודית רביץ, גידי גוב, ירמי קפלן, שם טוב לוי, אפרים שמיר ועוד רבים. בנוסף, עבד עם תזמורת הסינפונייטה באר-שבע, התזמורת הסימפונית אשדוד, תזמורת הקאמרטה ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת האנדלוסית אשדוד ועוד.

בין עבודותיו: משנת 2007 מלווה את המוסיקאי אלון אולארצ'יק בהופעותיו ובשנת 2011 הפיק את תקליטו "אולארצ'יק סטייל" ו"יום אחד", אותו גם עיבד מוזיקלית. בין היתר הופיע עמו בפסטיבל הג'אז באילת ובפסטיבלים בינלאומיים בעולם. בשנת 2008 הפיק לזמר דוד ד"אור את אלבומו שזכה למעמד של אלבום פלטינה וכן ניגן בסיבובי ההופעות שליוו, "VOICE OF LOVE" הבינלאומי את צאת האלבום במדינות רבות בעולם. הפיק מוזיקלית את המופע של אבי גרייניק "מחנת של איש" ואת האלבום שיוצא בימים אלו בעקבותיו. הפיק מוזיקלית את המופע "נשים שרות מקרטני" בו השתתפו ריקי גל, יעל דלקבאום, דנה עדיני, דנה ברגר, דניאלה ספקטור, מיקה קרני וסיון טלמור.

טלוויזיה - הלחנה והפקת מוסיקה - "הבלוק" (ערוץ 10), "קרב סכינים" (ערוץ 10), "צחוק מעבודה" (רשת), "המשמר האזרחי" (ערוץ 10), "אליפות המסעדות" (ערוץ 10), "פיני הגדול" (ביפ), "פפראצי" (YES), "השועלים" (YES), "הקרבוביז" (ניקולודאון), "מעצר בית" (קשת), אוכל רחוב מסביב לעולם" (YES) "מופע הקולנוע של זאב רווח" (YES).

ניגן בתכניות הטלוויזיה: "רוקדים עם כוכבים", "דן שילון מארח", "הלילה עם ליאור שליין", "מצב האומה", "הראשון בבידור", "היום בלילה עם גורי אלפי", "שישי עם טל ברמן" ועוד. הפיק מוזיקלית את הפרויקט "קולו של הלב" - חידושים לשירי לאה גולדברג. בין עבודותיו בתיאטרון: נגינה - "צליל משותף", (תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער), מחזמר "לילה לא שקט" על פי שיריו של שלמה ארצי (הקאמרי), הצגות תיאטרון באר-שבע: "שחק אותה סם", "סוביניר".

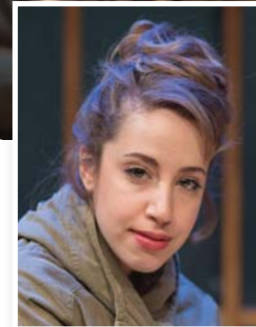
עיבוד וניהול מוסיקלי - "איפיגניה" (תיאטרון באר-שבע), "אלקטרה" (הקאמרי), "הרפתקה בטלוויזיה" (פסטיבל "צלילי ילדות", חולון). הלחנה - "מלחמה" (סטודיו יורם לוינשטיין), "על האש", "כבוד אבוד" (הקאמרי), "פרק ב'", "חתונת הדמים", "בוא תכיר את אבא" (תיאטרון באר-שבע), "הסודות" (תיאטרון בית ליסין), "פרפרים הם חופשיים" (תיאטרון באר-שבע), "האפקט" (תיאטרון באר-שבע).

אלון נימן // אדי

נולד בחיפה, שרת בתאטרון צה"ל, למד משחק ב-NYU בניו יורק, וב-"MOUNTVIEW THEATRE SCHOOL" בלונדון. בתיאטרון הופיע בתיאטרון הלאומי "הבימה": "הוא", "עת דודים", ליזיסטרטה", "רעל ותחרה", "נתתח לה חיי", כוכב יאיר ו"נפגעי חרדה". בתיאטרון הקאמרי: "אשכבה", "קברט לוי"ן" רצח", "עולמה של אימ", "אנטיגונה", "מעופפי רישפון". בתיאטרון גשר: "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים". בתיאטרון חיפה: "איש הכריות", "יאיר". זכה בציון לשבח על הצגת היחיד "תום" בתיאטרונטו 2006.

אלון היה בצוות המקורי שיצר והקים את המופע "מיומנה" שאתו הופיע בארץ ובעולם. בקולנוע הופיע בין השאר ב"מלח הארץ" ו"אחד משלנו" של אורי ברבש, "מתנה משמיים" של דובר קוסאשווילי, ו"מקס ומוריץ" של ינקול גולדווסר. בטלוויזיה 70 מיליון סיבות לעושר", "אבאז ואמאז", "המגפה", "אננדה", "גאליס", "כוכב הצפון", "אולי פיל", "מילואים", חשופים", "שיעור מולדת", "עד כאן", "של מי השורה הזאת?", "חדשות מפתיעות", "המדריך למתחילים", "שערוריה" ועוד. אלון משדר באופן קבוע ברדיו "מהות החיים". מתופף במופע המחווה ללודויד בואי "העכבישים מפלוטר" מלמד משחק לשחקנים בשיטת "איוונה צ'בק" ומופיע באופן קבוע בהרכבי אימפרוביזציה שונים ובמופע סטנד אפ שלו.

ענבר דנון // ג'ס

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012. זוכת פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית השחקנית המבטיחה לשנת 2015. זוכת שש מלגות שונות בסטודיו של יורם לוינשטיין. שירתה בתיאטרון צה"ל. לימודי פסנתר בקונסרבטוריון הישראלי למוסיקה. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון עירוני א' לאמנויות, תל-אביב. תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוז" (מועמדות לפרס התיאטרון 2013), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "הרולד ומוד" (על תפקיד זה זכתה בפרס התיאטרון 2015), "קומדיה סקסית לביל קיץ", "בוא תכיר את אבא", "דונה פלור נשואה לשניים", "פרפרים הם חופשיים". תיאטרון תמונע: "עד ראיה". צוותא: "שרוליק- אופרת רוק". תיאטרון המדיטק: "מומו", "מושלמת", "אמיל והבלשים". תיאטרון אורנה פורת: "שתי פנים לאמת". תיאטרון אלמינא: "מחנה קיץ". תיאטרון השעה: "המלך מתיא הראשון". טלוויזיה - "נפלת חזק" (עונה 2), "רוץ" (עונה 2), "מתים לרגע" (עונה 2), "אופוריה", "ניוורק", "תיכון השיר שלנו" (עונה 1+2), "החברים של נאור", "כיפה אדומה", "בנות הזהב" (עונה 3+4), "בת אל הבתולה". קולנוע - "גיבורה".

אדוה עדני // אנני

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה, בית צבי. תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית ליסין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "ציד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלוז", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "אבודים ביונקרס", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב", "בוא תכיר את אבא", "ידונה פלור נשואה לשניים", "כלוב העלזים".

תיאטרון הספריה: "פאל ג'ואי", "הלוויה חורפית". המחזמר "גריז".

תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל".

טלוויזיה: "פרפר נחמד", "תיכון השיר שלנו".

משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה, בימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

הנהלה ציבורית

יו"ר: פרופ' אייל שיינר | ריימונד אברגיל | קרן אוזן | אורן אהרוני | אבי אטיאס | עו"ד דני אליגון | ד"ר אנגלרט מאיר | פיני בדש | נעמי בלומנטל | ראובן בן סימון | משה גולדפרב | דניאלה גז | אשר גרינבאום | ד"ר אהוד דוידסון | פרופ' צבי הכהן | אפרת זיו-אספסי | עפרה חן | אהרון ידלין | דוד יוסוב | סימה כחלון | גילה לוי | עופר ליפשיץ | עליזה מנור | פרופ' גיורג' מרקוביץ | עו"ד מאיר סהר | אריה קליינמן | אמיר רוזנבליט | יוסי רייך | גלית שביט | יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן | ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד אהוד ערב משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח מבקר פנים אלברט פרץ, רו"ח | רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון | מנהל שיווק ומכירות ירון משלי מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר | נציגי מכירה הודיה אדרי, רותם אוזן, כפיר אמונה שקד גידקין, הלן דאוך, ורד דהן, שרה דוויט, מאיה חביב, דניאל חי, עמית חיים דוד, אירית יהודה, נטלי רפאילוב, רעות סבת, דבי רוטנשטיין | אחראית משמרת ורכזת הדרכה חגית שלי | שירות לקוחות רותם אבוקסיס, אילנה בגונב, ליאור ביטון, עדי דלל, טל כהן, אלנרה מילקוב | רפרנטית מכירות מחלקה חינוכית ליטל לוי | רכזת בקרת מנויים יפעת הלילי | רפרנטית מחלקה עסקית מזל אבר | מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דגן | מנהלת מכירות חוץ ולוח רונית קריספין | דוברות ויחסי ציבור איטל תקשורת מנהלת פרסום והפקות אירועים שני אמור | רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר | מנהלת מחלקה חינוכית וקשרי קהילה הילה פז | רכזת תכניות ויזמות תליה סספורטס | רכזת תוכן והדרכה לילך אוהיון רכזת אדמיניסטרציה נוי ארץ קדושה | מלווה חברתית רז נגר | נציגת יחסים בינלאומיים נופר ברקול מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח | הנהלת חשבונות אירית שרור | חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה עוזרת אישית למנכ"ל התיאטרון תקוה סקוי | מנהלת אדמיניסטרטיבית דנה קוניו | עוזרת אישית למנהל האמנותי ליבי בן סימון | אחראית מלבישות לריטה מיגרוב | מלבישות יהודית אלקיים, שנית ביטון, אביבית עמר, ירדן קליין | מעצבת ומנהלת מחלקת איפור ופאות מרינה נודל | מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי | מחלקת תלבושות ואביזרים עירית פלדמן | צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר, מתן וקנין, קובי צמח מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם | מחלקת סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין, אסף סוויט | תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, עדי זריהן, אלירן צדיק, גבי פרידריך | מנהל ומעצב תאורה שמואל מור מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין | מנהל טכני ומנהל מחלקת סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני | יועץ אמנותי עידו ריקלין | מנהל אמנותי רפי ניב | מנכ"ל אורן אהרוני

אנשים מאחורי הקלעים

שחקני התיאטרון לעונה 2018/19 (לפי סדר הא"ב)

אבני תום | אדרי אור | אלוש רעות | אליהו איתמר | אמסלם ליאור אליהו | אסף רועי | אסרף אסתי
בויםולד אפרת | ביטרמן רון | בליץ רוני | בן-דוד אודי | ברטו ליליאן | גולן שירי | דנון ענבר | דקה עלא*
הגואל אוולין | ינברג מיכל | וקנין יקיר* | זגורי אורי | זורע עדי | חודרוב תום | כהן אורן* | כהן גיל
לוי יובל | לוי תמר* | לסרי אליה* | מאירסון אורה | מידן זוהר* | מזרחי יגאל | מזרחי לירן*
מילוא ענבל* | מלאכי תמר* | מנור ספיר* | מרום יהב | נאה שרון* | נוימן אלון | סלקטר אברהם
סננס אלעד | סעדון ניר | עדני אדוה | עציון עומר | פניני אבי | פרומוביץ נעמי | צרי בן*
צ'רצ'י יונתן | קדרי נסרין | קנדל כרמל | קריאף אמיר | שולמן מולי | שפירא דני* | תורגמן מעיין
*בוגרי גודמן בית ספר למשחק בנגב

להצגה "מחיר החיים"

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה שלמה לסרי | במאית משנה
ימית אטיאס-קידר | מנהל במה אלי יורם | תפעול תאורה שמואל מור, אבי זוהר | תפעול סאונד אסף סוויט
רקוויזיטור ארבל פורסטר | מלבישה לריטה מיגרוב | פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים
גילי כוכבי, עירית פלדמן | בניית תפאורה דודי בית מלאכה | עריכת תוכן לתכניה ימית אטיאס-קידר
עריכת תכניה שני אמור | צילום תכניה מעיין קאופמן | צילום שער אילן בשור | עיצוב שער פרופגנדה
עיצוב תכניה Galit Media

תודה ל- ER סלולר

חברי אגודת הידידים לשנת 2018/19 (לפי סדר הא"ב)

מייסדים

לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ - רינה רמות

ידידים

ע"ד אבקסיס משה ואורית | אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ | אביסרור גלית וג'קי-
אביסרור משה ובניו | אופק ורד וזיו | איתני רונית ואלדד | אליה רחל ומקס | אלימלך כוכי ומאיר
אניסמן רחל ואבני חיה | אלטר אמנון ועדנה | אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות | בליסטרא שוש
וגיל בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ | בן ישי רחל - חברת ש.ב.ה שיטות בניה | בן כנען סימה וישראל
בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים | ברקאי פנינה ודניאל | ד"ר ברנר הלל ודורה | גז דניאלה
ויאסי גרינבאום אירית ואשר | ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים | חמו שי וטל -
חמו שי עבודות בניה בע"מ | ד"ר טהר הילה | כחלון סימה ויעקב | ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים | לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ
מיטלר אורית ואורי | מייסלוס מקס ורוסיטה | ע"ד סימנה ואריה מימון | מימון ניב ודורין -
פאזל יזמות בע"מ | מרקוביץ יצחק ושלומית | מרש אדריכלים בע"מ - מרש עליזה ורמי
נגב מינרלים בע"מ | נגר מיטל ורן | נוראל חזי ורחל | נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
בנני דרורה ושמואל שלום | סדן דגנית ויורם | סופרו מירב ויובל | סמדג'ה אמיליה וציון
ד"ר יעל סנה | מנור עליזה ונגר יעקב | פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ | צבי תקשורת והוצאה
לאור בע"מ | ד"ר ריביצקי גרגורי | שדה טל | שוורץ יוסי - 010 יזמות בע"מ | שופן יהודית
שורק יפה ויגאל | משה שרון | פרופי דורית ואלון תבור | מימון אברהם ואתי - תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

אדמה מכתשים

תיאטרון
באר-שבע

במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע | טל. 08-6266444 | *2690
שדרות רגר 41 באר-שבע | חפשו אותנו ב-f | www.b7t.co.il

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי עיריית באר-שבע
ומשרד התרבות והספורט

שותפים:

CREATORS:

By **Martyna Majok**

Directing and Artistic consulting
Eldar Groisman Gohar & Ido Riklin

Translated by **Avi Golomb**

Translation editor **Tom Avni**

Associate Director **Yamit Atias keidar**

Stage Design **Neta Haker**

Costumes design **Gili Cochavi**

Light design **Keren Granek**

Music **Elad Adar**

ACTORS:

Tom Avni - John

Reut Alusg/Inbar Dannon - Jess

Alon Neuman - Eddie

Adva Edni - Ani

COST OF LIVING

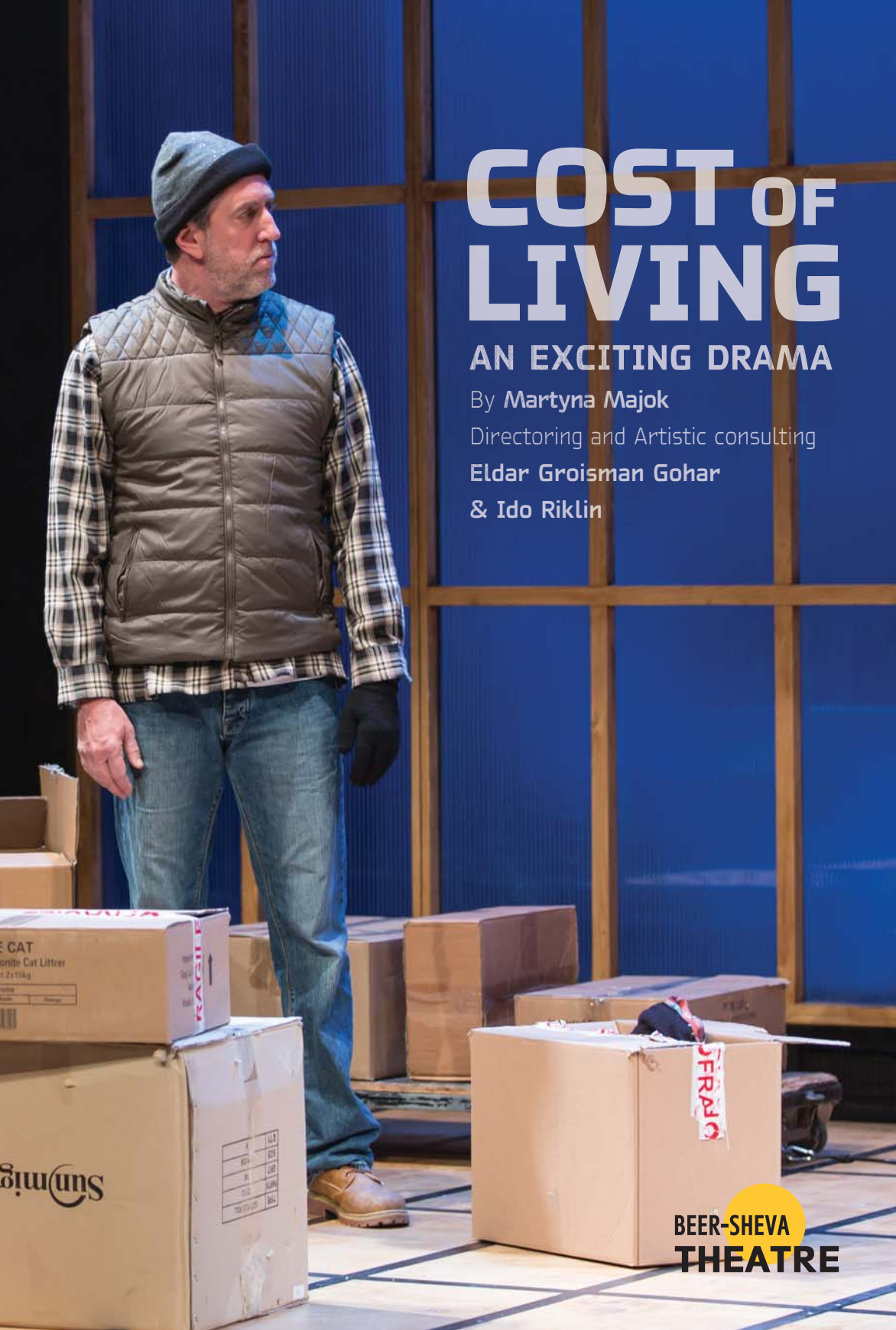
AN EXCITING DRAMA

By **Martyna Majok**

Directing and Artistic consulting

Eldar Groisman Gohar

& **Ido Riklin**

BEER-SHEVA
THEATRE